

get nyt, at intet Bibliotek kan faa et større Statstilskud, end de samlede lokale Tilskud udgør. Jeg nævnte før, at Loven jo giver Ret til at give et Grundstatstilskud paa indtil Halvdelen af de stedlige Tilskud, men desforuden kan der gives Tilskud til Biblioteker med gratis Udlaan, til Biblioteker med Læsestue, til Biblioteker med stort Opland, og der kan gives Tilskud til Lønningerne. Men nu har man altsaa i Forslaget indført den Bestemmelse, at de enkelte Stats-tilskud tilsammen ikke maa overstige de stedlige Tilskud.

Der er ogsaa i § 5 indført en lille Ændring, der vedrører Centralbibliotekerne. I den nugældende Lov er det bestemt, at et Centralbibliotek skulde forholde sig til „et Amt eller lignende“. Denne Bestemmelse er strøget i Lovforslaget, idet man mener, at denne Afgrænsning til et Amt ikke overalt passer til de stedlige Forhold, og at der udmærket godt kan være et naturligt sammenhørende Omraade, der gaar ud over et Amt.

Endelig er der i § 6 gjort den Forandring, at for Fremtiden vil de københavnske Kommunebiblioteker ikke være ene om at kunne faa en særlig Bevilling paa Finansloven, men der er ved en Tilføjeelse skabt Mulighed for, at hvor der udenfor København vokser store Biblioteker frem, vil der ogsaa kunne gives disse et Tilskud direkte paa Finansloven, altsaa et Tilskud, som ikke reguleres og bestemmes af de Regler, der i øvrigt staar i Loven. Jeg skal nævne, at man f. Eks. i Aabenraa allerede har eller vil, inden dets Oprettelse er helt endt, faa et saa stort Bibliotek, at det kunde fortjene Navn af et Landsbibliotek, altsaa komme til at betyde noget mere end blot et Bibliotek for et Amt.

Da alle disse Statstilskud er gjort afhængige af stedlige Tilskud, har man ment, det var rigtigt, under Hensyntagen til Erfaringerne fra andre Omraader, at faa Forholdet saaledes ordnet, at der aldrig kan være Tvivl om, af hvilken Natur de stedlige Tilskud er. Det har medført, at man i Lovforslagets § 7 har bestemt, at for Fremtiden skal Lønningerne godkendes af Biblioteksdirektøren efter Regler, der er fastsat af Ministeren. Der vil altsaa i alle Tilfælde for Biblioteksdirektøren og ogsaa for Ministeriet, om han maatte indanke Sagen, blive Lejlighed til at følge med i Lønningsansættelserne ved de forskellige Biblioteker.

Jeg skal tillade mig med disse faa Bemærkninger at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Anden Næstformand (Parkov): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingerne genoptoges.

Jacob Christensen: Den højtærede Justitsminister var i sin Tale forleden inde paa Spørgsmaalet om Sikkerheden under Automobilkørsel. Jeg anerkender det Standpunkt, Justitsministeren indtog, idet han igennem Lovgivningsforanstaltninger og Administration vil medvirke til større Sikkerhed paa vore Veje med Hensyn til Automobilkørsel, men jeg savnede i disse Udtalelser en Bemærkning om, at der vilde blive indført Kontrolforanstaltninger med Hensyn til Kørsel med Rutebiler. Jeg antager, at flere ærede Medlemmer har prøvet at køre med en Rutebil og gjort sørgelige Erfaringer i Retning af, at de overfyldes i ganske utilbørlig Grad. Det hænder ikke saa sjældent, at en saadan Bil brænder, medens den er paa sin Rute-fart, og i Tilfælde af at dette eller andet Uheld skulde ske, medens Bilen er overløst, som Tilfældet ofte er — jeg overdriver sikkert ikke, naar jeg siger, at en Bil, som almindeligvis er beregnet til at rumme 15 Personer, til Tider fyldes med 30, saa der er ganske utaaelige Tilstande inde i en saadan Bil —, vilde der let kunne ske en stor Ulykke. Af Sikkerhedshensyn henstiller jeg til den højtærede Justitsminister, at det bliver paabudt, at der skal være Politikontrol med disse Biler, ellers ender det sikkert med, at der inden ret længe sker en Ulykke, idet Passagererne i Regelen ikke kan komme anden Vej ud af Bilen end forbi Chaufførpladsen. Jeg vilde gerne om muligt ved disse Udtalelser foranledige, at der indførtes en saadan Kontrol, forinden et større Ulykkestilfælde nødvendiggjorde, at man i Administrationen beskæftigede sig med disse Forhold. Jeg vil ogsaa antage, at Trafikministeren vil være interesseret i, at der ikke gives Tilladelse til, at disse Biler bliver overfyldt paa denne uanstændige Maade, idet mange af dem paafører Privatbanerne en generende Konkurrence. Jeg mener selvfølgelig, at man maa tage denne Konkurrence op, det er ikke min Agt her at lægge Rutebilerne unødvendige Hin-